

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Ali smemo upati?

Dopis z dežele.

Danes že lahko govorimo o pravi mrzlici, ki se je lotila človeštva pri iskanju zdravila za gospodarsko stisko. Če se torej še eden uvrsti med gospodarske »zdravnike«, že ne bo tolike škode. Naj že bo človek prijatelj ali nasprotnik inflacije (preplave s papirnati bankovci), priznati se mora, da se pristaši vsaj delne inflacije po nekaterih državah množijo. Ne čudi se temu nikdo, kdor čuti težke udarce, ki padajo posebno na kmetijski stan v časih, ko so kmetijski pridelki izgubili skoraj vsako vrednost in so posebno živinorejci izpostavljeni naravnost krutemu zasmehu od strani mesarjev, ravnotako kakor vinogradniki preziranju od strani gostilničarjev. Najnovejši dogodki v Ameriki pa so krepko podprli prepričanje tistih, ki si od inflacije obeitajo izhod iz neznosne denarne stiske. Sicer je brez dvoma padanje valute v raznih državah povzročilo dovolj strahu, a če so v Ameriki v teku 14 dni stvar uredili na povoljen način, bi se brez dvoma na neki način dalo doseči vsaj nekaj olajšanja tudi pri nas. Nočem pa trditi, da se en in isti recept lahko s pridom porablja pri različnih bolnikih, ki pravijo, da imajo isto bolezen. V prepričanju, da sedanji težki dnevi niso prišli nad človeštvo danes prvič, ampak so se brez dvoma v presledkih bili pojavljali v eni ali drugi obliki že tudi v prejšnjih časih, sem listal po zgodovini za podobnimi pojavi, da vidim, kako so celili narodi nekdanje svoje gospodarske rane. Rekel sem si tudi: najboljše bo, če greš v stare čase zgodovine, ko so živeli resnični modrijani, danes...

Vzglede stare Grške.

Zdi se mi, da sem imel srečo. Vzel sem v roke grško zgodovino in poiskal dobo, ko je v Atenah prevladoval vpliv Solonov. Pred dobrimi 2500 leti so bili za kmete in deloma tudi za meščane ali recimo obrtnike slabi časi v tej državi. Zadolženi so bili do vrh glave in tozadevne postave so bile na moč stroge. Upniki — bogati graščaki-kapitalisti — so smeli dolžnike zaslužniti, celo prodati jih kot sužnje v tuje dežele. Bog ve, ali bo le treba danes svetu dolgo čakati, do doživi podobne razmere!? Je pač to stara igra: med kapitalom in delom je neprestana vojska. Kapital žre in žre in tisti, ki s svojim delom kapital redijo, ne storijo nikdar dovolj, da bi bil kapital sit. V

starih časih so redili kapital sužnji, v srednjem veku tlačani, danes ga redi delovno ljudstvo. Ime se spreminja, a bistvo ostaja isto. Pa pojdemo nazaj v Atene!

Po zmagoviti desetletni vojski 1. 584 pred Kr., v kateri se je Solon kot poveljnik posebno odlikoval, so Atenci izročili Solonu vrhovno oblast prvega arhonta. Arhonti — 9 po številu — so bili od ljudstva izvoljeni najvišji državni oblastniki: ministrstvo ali vlada. Ob enem je bil sprejet pooblastilni zakon, ki je vseboval naročilo, naj Solon po svoji uvidevnosti preuredi državo, kakor pač sam smatra za najboljše.

Solon je prijel stvar pri pravem koncu.

Najprej je priskočil na pomoč kmetom in obrtnikom s tem, da je ukinil neznosne postave o dolžnikih. Dolžniki-sužnji so dobili svojo prostost nazaj; prodane dolžnike je država na svoje stroške odkupila in jim darovala prostost. Valuto je preuredil tako, da je dal srebrni denar preliti in so bili novi srebrnjaki lažji za več nego četrtino prejšnje teže, a vrednost je ostala stara. Vsa razlika je znašala 27 odstotkov, to je: iz 73 starih srebrnjakov si dobil 100 novih. Če je bil torej kdo dolžen 100 starih srebrnjakov, je poravnal svoj dolg s 100 novimi ali 73 stariimi. Imel je dobička 27 srebrnjakov. Imenovala se je ta reč »sejzahteja« — olajšanje, znižanje. Najmanjši posestniki

so bili celo več let davka prosti, kakor so bili oproščeni tudi vojaščine.

Danes baš narobe.

Menda ni treba povdarjati posebej, da je Solon s tem težko stanje kmetijstva in obrtništva na mah olajšal; pomagal je kmetu in obrtniku na noge, in s tem državo močno podprl. Kaj ko bi se v današnji krizi merodajni krogi sveta spomnili na Solonove postave in začeli krizo zdraviti v koreninah, ne pa v vrhovih. Pomagajte pred vsem najštevilnejšemu stanu in pomagano bo vsem stanovom! Na žalost pa vidimo, da se hoče ponekod najprej pomagati kapitalu, češ, če bodo šli industrijski izdelki v denar, se bo zajezila brezposelna povodenj. Ko bi nam le kdo povedal, kako naj ljudje brez denarja in brez kredita kupujejo industrijske izdelke?! Pri pravem koncu je torej treba prijeti celo zadevo, kakor jo je prijel Solon. Zaščitil je kmetijski stan s tem, da mu je pripomogel do denarja, ne pa da bi mu zaprl vse vire dohodkov. To pa, kar dandanes imenujejo v raznih državah »zaščito«, ni v korist kmetijskega stanu, ampak služi bolj počasnemu a neizbežnemu umiranju zadolženega kmetijstva. Ne bo pa prav, če bi hoteli zdravilo za vse popolnoma enako. Dajte torej kmetiskemu stanu povsod možnost, da pove sam svoje težnje in želje. Vsi drugi stanovi imajo to možnost in jo dobro izkoriščajo, kmetisko ljudstvo, ki je najštevilnejše, stoka pod strašno težo, ne da bi moglo povedati, kaj in kje ga boli. Ne odlašajte, kazalci ure hitijo na številko 12! S.

O paktu (pogodbi) štirih evropskih velesil: Anglije, Francije, Nemčije in Italije govori ter piše v zadnjem času celi svet. Kaj da pravzaprav vsebuje ta pogodba, razvezi zastopnikov omenjenih velesil še nikdo prav ne zna. Vse, kar se je doslej pisalo na dolgo in široko o paktu štirih, so same časnikarske domneve. Pogodba baje izključuje spremembo mirovnih pogodb, zagotavlja mir v Evropi za najmanj 10 let, bo uravnavala tudi razorožitev evropskih velesil in vplivala na politiko manjših držav. S pogodbo se bomo natančneje bavili, ko bo znana njena vsebina.

Posvetovanja zunanjih ministrov Male antante, ki so se vršila v minulem tednu v Pragi, so zaključena. Ob tej priliki je došlo med zastopniki držav Male antante do organizacije skupnega gospodarskega sveta, ki bo sestavljen iz treh odborov iz Čehoslovaške, Jugoslavije in Romunije. Vsak odbor bo imel po 5 delegatov. V vsak odbor bodo poklicali zadostno število strokovnjakov. Delegati se bodo imenovali za nastopna področja: za splošno trgovinsko politiko, za kmetijska vprašanja, industrijska vprašanja, finančna vprašanja, vprašanja kredita in centralnih emisijskih bank ter prometnega vprašanja. Ti trije odbori se bodo sestajali redno najmanj štirikrat na leto, vsakokrat v enem izmed glavnih mest držav Male zveze. Sklepal pa bo stalni svet v svrhu tesnejšega gospodarskega sodelovanja držav Male

antante. V očigled paktu štirih velesil je izrekla Mala antanta odločno proti vsaki spremembi mirovnih pogodb. Prihodnja konferenca zunanjih ministrov držav Male antante se bo vršila meseca maja 1934 v Bukarešti.

Francoski proračun za leto 1933 je bil sprejet v sredini preteklega tedna. Izdatki znašajo 49.270.710.242 frankov, dohodki pa 45.645.851.502 frankov, torej je primanjkljaja 3.624.858.740 frankov. Predsednik vlade je stavil vprašanje zaupnice, ki mu jo je poslanska zbornica izglasovala s 359 glasovi proti 203, senat pa s 167 glasovi proti 121.

Iz Hitlerjeve Nemčije. Guverner nemške Reichsbanke (narodne banke) dr. Schacht je izjavil, da znaša kritje te banke le 8%. Če se bo stvar še dalje tako razvijala, je trdil dr. Schacht, bo

kritje padlo na ničlo, kar bo pomenilo mnogo večji denarni polom kot leta 1923. V mednarodnih finančnih krogih so prepričani, da ukrepi, ki bi jih bilo treba storiti, da se obvaruje nemška državna banka pred polomom, niso le finančnega in gospodarskega značaja, marveč predvsem političnega. — Hitler je koncem maja vtaknil pod ključ svojega največjega nasprotnika v osebni bivšega državnega kancelarja in vojnega ministra generala Schleicherja, ki je prepeljan v trdnjavo Küstrin. Iz narodno-socialističnih krogov poročajo, da je general Schleicher že v januarju, ko je bil Hitler imenovan za drž. kanclerja, pripravljaval veliki vojaški prevrat. V tej zadevi je policija zbrala toliko gradiva, da je morala nujno aretirati generala Schleicherja.

Krščanstvo hitlerjevcev. O bogoskrunskem dejanju hitlerjevcev v Lincu, kjer so na Kat. tiskov. domu Kristusa na križu obesili na hitlerjevski kljukasti križ, smo poročali v našem našem listu 26. aprila t. l. Linški škof je izdal zoper ta bogokletni čin javen protest, v katerem ugotavlja, da zadeva hitlerjevsko vodstvo moralna sokrivda na tem bogokletju. Pretekli mesec — 9. maja — je narodno-socialistični list v Salzburgu objavil članek, v katerem se zaganja v Vatikan in katoliško Cerkev. Vatikan imenuje nevarnost za Nemčijo. »Nemec«, tako piše ta list dobesedno, »ne more verjeti, da bi bila s tem tisočletnim prasovražnikom viteška sprava mogoča.« Salzburgski nadškof je proti takšni protikatoliški sovražnosti javno protestiral ter izrazil svoje obžalovanje, da se je to zgodilo v njegovi škofiji. Na dan Kristusovega vnebohoda je glasilo koroških krščanskih socialcev prineslo poročilo o oskrunitvi Marijine kapele v Bistrici na Koroškem. Tamkaj so hitlerjevci na šteno naslikali kljukaste križe z napisom: »Hitler — Zveličar.« Taki in slični slučajji, ki se vedno bolj množijo, dokazujejo, kakšen duh vlada v narodno-socialistični stranki, kateri je nemška rasa pravcato in edino božanstvo. Jasno je, da je tako mišljenje neskladno s katolicizmom. Zato se narodno-socialistični mogotci po raznih krajih obračajo proti katoliškim manifestacijam v javnosti ter jih preprečujejo. Zadnje dni v maju je hotela »Ljudska zveza za katoliško Nemčijo« prirediti v glavnem mestu katoliške Bavarske v Münchnu, javno katoliško manifestacijo, na kateri bi naj nastopil kot govornik tudi znani jezuit Muckermann. Policija pa je prireditev prepovedala. Vedno česče se tudi pojavlja po narodno-socialističnih listih zahteva, naj vlada razpusti centrum, ki je politična organizacija nemških katoličanov. Protikatoliške težnje sedanje hitlerjevske vlade v Nemčiji dokazuje tudi njen ukrep, da je treba za vsako potovanje iz Nemčije v Avstrijo plačati takso 1000 mark = 18.000 dinarjev. S tem so hoteli hit-

lerjevci zadeti letošnji katoliški shod na Dunaju, ki je nameravan ne kot avstrijski, marveč kot splošni nemški katoliški shod. Za ta shod so na Dunaju pričakovali prihod več desetisoč udeležencev iz nemške države. S to visoko pristojbino za pot iz Nemčije v Avstrijo pa hočejo hitlerjevski vlastodržci preprečiti udeležbo katoličanov iz Nemčije na katoliškem shodu na Dunaju.

V Španiji je Azanova vlada še vedno na krmilu ter se na vso moč trudi izvesti svoje protikrščanske nakane in načrte. Ustavotvorna skupščina je, kakor je naš list že poročal, z 1 glasom večine sprejela zakon, ki prepoveduje redovnikom pouk v šolah. Da ta zakon stopi v veljavo, je potreben podpis predsednika španske republike Alcala Zamora. Ta pa se obotavlja podpisati zakon. Pri tem ga vodi zasebni nagib, ker je Alcala Zamora prepričan in dober katoličan. Opira pa se tudi na državno-finančne razloge. Doslej so oskrbovali redovniki na Španskem veliko zasebnih šol. Sam prosvetni minister je v parlamentu priznal, da zahaja v katoliške šole 350.000 učencev. Svobodomiselni prosvetni minister ni dober računar. Vodilni katoliški list »El Debate« mu je s številkami dokazal, da obiskuje redovniške šole še enkrat toliko učencev, namreč točno 699.837. Kje bo španska republika, ki se bori s finančnimi težavami ter komaj vzdržuje državni proračun v ravnovesju, dobila sredstva, da za tako veliko število učencev ustanovi šole ter plača učitelje? O tej stvari ne razmišlja veliko svobodomiselni ministrski predsednik Azana, razmišlja pa predsednik države Zamora. Katoliški politiki in katoliški časniki porabljajo Zamorovo obotavljanje ter razvijajo v javnosti veliko akcijo v tem pravcu, da se zakon o redovniških šolah vrne parlamentu, in sicer naj se predloži parlamentu, ki bo izšel iz novih volitev. V tem parlamentu sedanja vlada sigurno ne bode več imela večine. — Svobodomislec v Španiji se kažejo junake, dokler so zdravi in krepki. Tak junak je župan v nekem predmestju Barcelone. Predložili so mu v podpis akt, ki se je končal po starem španskem načinu: »Bog vas ohrani še mnogo let!« Gospod župan pa so vzeli rdeči svinčnik v svoje močne roke ter ogorčeno prečrtali to

krščansko željo. V svojem svobodoumju ne potrebujejo božjega varstva. V smrtni nevarnosti pa tudi mnogoteri španski svobodomislec drugače ravna. Primer za to je guverner v Vizcaji (v severni Španiji v biscajskem morskem zalivu), ki je slovel po svojem proticerkvenem duhu in delu. Med vožnjo v Madrid se je njegov avto zaletel v drevo. Guverner je bil tako težko ranjen, da je bilo njegovo življenje v veliki nevarnosti. V tem položaju je poklical katoliškega duhovnika, se skesano spovedal in prejel tudi druga verska tolažila. Protikrščanska in proticerkvena svobodomiselnost ni lestvica, ki vodi do nebes. To dejansko izpričuje ta svobodomiselni španski guverner.

Za versko vzgojo. V Braziliji v južni Ameriki hočejo imeti novo ustavo, ki bi ustrezala vsem najmodernejšim zahtevam, ki se stavijo ustavi kakšne države. Predsednik brazilijanske države Vargas je preverjen, da ni dobra takšna ustava, ki se vsili od zgoraj, marveč takšna, ki se ustvari s sodelovanjem ljudstva, vseh stanov in slojev. Zato se je obrnil do najširjih krogov brazilijanskega ljudstva. Naravno je, da je vprašal za svet tudi učenjake. Zbor učenjakov, povečini profesorjev, je izdelal načrt ustave ter ga poslal od predsednika v to svrhu imenovani komisiji. V tem načrtu se brazilijanski učenjaki zavzemajo za versko vzgojo mladine. Med razlogi, ki jih navajajo za to svojo zahtevo, poudarjajo dejstvo, da je verouk vpeljan v javnih šolah skoro vseh velikih kulturnih narodov. Kjer so verouk vrgli iz državnih šol in iz mladinske vzgoje, je ta žalosten pojav utemeljen v propadajoči kulturi dotičnega naroda ter hkrati pospešuje propad kulture med ljudstvom. Svoboda vesti je bistveno znamenje kulturnega naroda; kjer ni svobode vesti, tam vobče ni svobode in kjer ni svobode, ni napredka. Najboljši izraz svobode vesti pa je verski pouk in verska vzgoja v šolah. Zato se mora obvezni verouk vpeljati v vseh javnih šolah v Braziliji. Kar se pa tiče zasebnih verskih šol, jih mora država podpirati. Tako se najboljše uporablja davčni denar, ki ga ljudstvo plačuje državi. Ljudstvo je verno ter ima sveto pravico do verske vzgoje otrok. To je uvaževanja vredna beseda brazilijanskih učenjakov.

Organisti!

S 1. julijem 1933 stopi v veljavo slovenski obrednik. Ta se tudi vas tiče, posebno pri pogrebih. Zato si pravčasno oskrbite »Pogrebne obrede« s slovenskim besedilom. Samoprodaja za lavantinsko škofijo je v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena knjigi je 25 D, za poštino 2 Din, skupno 27 Din. Pri naročilu pošljite denar naprej, ker je povzetje drago. Priporoča se:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zahvala upravi „Slov. Gospodarja“.

Podpisana posestnika, oba v Novi vasi pri Sv. Marku, sva dne 9. aprila t. l. pogorela. Ker sva naročnika in redna plačnika »Slovenskega gospodarja«, nama je upravištvo »Slov. gospodarja« priznalo in izplačalo vsakemu po 1000 Din podpore. Za to velikodušno pomoč se »Slov. gospodarju« javno in najpristrčneje zahvaliva.

Lovrenko Anton, pos., Nova vas 25.

Štumberger Simon, pos., Nova vas 26.

NOVICE

Avtomobilska nesreča, Dne 31. maja sta se vozila v osebni avtomobilu mariborski trgovec Alojzij Ussar z Aleksandrove ceste in 50letni ključavničar Ignacij Ledvinka s Košakov. Blizu Wögererjeve tovarne je zgubil Ussar oblast nad vozilom ter zadel ob brzjavni drog. Vsled sunka se je avto prevrnil in poškodoval se je Ussar močno na glavi, Ledvinka si je zlomil levo roko ter obe nogi.

Ako se dosti ne ogneta avto in voz. Iz Dravske doline je privozil tovorni avto Ladislava Rutarja iz Dravograda, v smeri iz Maribora je peljal v Kamnico na enovprežnem vozu nove škafe Juro Klasič. Avto in konj se nista dovolj ognila, žival je zašla pod avtomobilska kolesa, ki so ji zlomila obe prvi nogi. Konja so morali ustreliti na licu mesta.

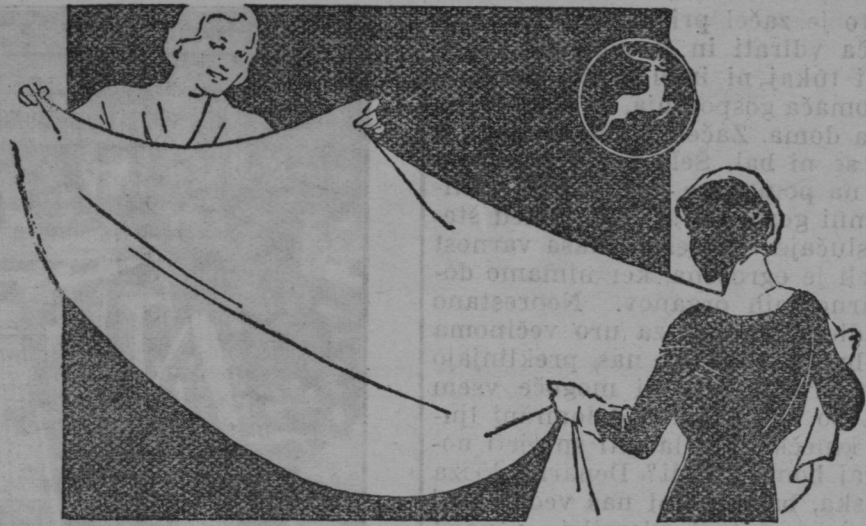
Samo sreča, da ni došlo do težje poškodbe. Na Radvanjski cesti pri Mariboru sta trčila dne 30. maja z vso silo osebni avto in kolesar, 40letni delavec Ivan Bračko iz Maribora. Sunek je vrigel Bračka na avto, da je priletel z glavo preko hladilnika v zaščitno šipo, ki se je razletela na drobne kose. Kolesar je odnesel iz na videz težke nesreče neznatne praske.

Srčna kap je zadela 31. maja na mariborskem okrožnem sodišču ob priliki pričevanja M. Kalmana iz Murske Sobotice.

Vlom v usnjarno. V noči so obiskali neznani vlomilci usnjarno g. Škerleca v Zgornjem Dupleku pri Mariboru. Odnesli so za 4000 Din raznovrstnega usnja.

Utonil v Dravi. V Limbušu pri Mariboru se je podalo šest fantov v čolnu preko Drave. Ko so se pripeljali srečno na drugo stran, jim je pri izkrcanju vsled neprevidnosti odnesla Drava čoln. Fantje so tekli ob bregu za pobeglim čolnom. 26letni Ivan Polič se je preveč nagnil nad reko, padel v vodo in Drava ga je odnesla v očigled tovarišem.

Neprevidno ravnanje z možnarjem. Posestniški sin Franc Osvald iz Žic v Slovenskih goricah je čistil doma možnar, ki je bil ostal od velikonočnega steljanja nabit, zakar fant ni znal. Naboj v topiču se je iznenada vnel in izstrelil je Franceta težko poškodoval po obrazu.

Vsaka gospodinja mu ostane zvesta!

Po pravici! Lepo čisto — dolgo dobro ohranjeno perilo: vse veselje, ki ga ima gospodinja s svojim dragocenim perilom, izvira iz Schichtovega terpentinovega mila.

Torej: Pazite prav posebno na izvorni ovojin na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati ponarejenih mil.

..ampak poprej za namakanje: Ženska hvala!

SCHICHTOVO

TERPENTINOVNO MILO

ST. 15-33

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

Zlata poroka pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Na binkoštni pondeljek je slavil pri Sv. Lenartu zlato poroko g. Matija Šuman z ženo Terezijo, roj. Kmet. Poročil se je Šuman dne 14. januarja 1883. Starešine sta bila Fras Ant., veleposestnik iz Zgornje Voličine, ter Purgaj Tomaž, veleposestnik iz Lormanja. Matija Šuman je sotrudnik blagopokojnega Ivana Roškarja, ki smo ga pokopali na letošnji Vnebohod. Z Roškarjem sta skupno delovala v mnogih korporacijah, osobito v okrajnem zastopu, posojilnici, hranilnici in šolskem svetu. Šuman je bil že od nekdanje zelo agilne delavce na gospodarskem, javnem in narodnem polju. 25 let je Šuman gospodaril v Lormanju, odkoder je preselil svoje domovje v Radehovo. Šumanov rod je eden najstarejših v Slovenskih goricah. Znani pisatelj profesor Šuman je bil ožji sorodnik našega jubilarja. Leta 1890 je postal Šuman župan v svoji občini in je prvi začel slovensko uradovati. Največ je Šuman pripomogel, da je prišel okrajni zastop leta 1892 v slovenske roke. Oče Šuman je bil mnogokrat porotnik ter vsakokratni volilni mož pri volitvah poslancev. V njegovo hišo zahaja »Slovenski gospodar« že od začetka. Šuman je bil v prejšnjih letih izboren dopisnik »Slovenskega gospodarja«. Imel je gladko pero in njegovi dopisi so bili polni šaljivosti. Okrajno cesto Sv. Lenart—Sv.

Rupert je gradil v imenu okrajnega zastopa Šuman brez inženerjev in jo je mojstrsko izvedel. Šuman je bil vedno v ospredju za slovensko in katoliško stvar. Naše pravice je branil vedno neustrašeno. V družbi je šegavo zabaven. Njegova šaljivost je znana po celem okraju. Če so bili prijatelji še tako slabe volje, Šuman jih je spravil pokonci! Kljub svojim 72 letom je naš Šuman še danes mladeniško čil in korajžen. K zlati poroki mu kliče »Slov. gospodar«: — še biserno!

Siromak in slaboumež pod vlakom. V Središču ob Dravi je brzovlak odrezal obe nogi 17—20letnemu slaboumežnemu in silno zanemarjenemu fantu.

Pod voz je padel in se hudo poškodoval pri Ormožu neki Hrvat, ki je peljal v družbi tovariša voz jesiha po strmem klancu pri Pušincih pri Ormožu. Našli so ga v travi ob cesti in je jedva še kazal znake življenja.

Poskus vloma v župnišče v Straničah pri Konjicah. V nedeljo dne 28. maja je neki vlomilec poskušal pri tukajšnjem župnišču ravno med rano sv. mašo svojo srečo. Splezal je zadaj župnišče po strelovodu z namenom, da bi skozi gornje bližnje okno stranišča prišel v nadstropne prostore. Toda smola! Ker je bila teža njegove kosmate vesti presilna, se je strelovodna žica naenkrat zapotegnila in železni držaji žice upognili. Vsled tega je zdrsnil na

tla. Zato je začel pri pritličnem oknu stranišča vdirati in je pokvaril okno. Pa tudi tukaj ni imel sreče. Zasačila ga je domača gospodinja, ki je slučajno zaostala doma. Začela ga je oštevati, a drznež se ni bal. Šele ko je poklicala soseda na pomoč, se je umaknil v bližnji temni gozd. To je eden izmed številnih slučajev na deželi. Naša varnost na deželi je ogrožena, ker nimamo dovolj varnostnih organov. Neprestano nas nadlegujejo uro za uro večinoma mladi brezposelni, ki nas preklinjajo in nam grozijo, ker ni mogoče vsem ustreči. So to večinoma delomržni ljudje, ki kmečkega dela niti sprejeti nočejo. Kaj bomo počeli? Denarna kriza nas stiska, brezposelni nas vedno bolj nadlegujejo, tatovi, vlomilci, roparji nas ogrožajo.

Zopet vlom v Halozah. V Paradižu pri Sv. Barbari v Halozah je bilo v noči 31. maja vlomljeno v zidanico vpok.

Francoski opazovalni balon, ki se je udeležil letalskih manevrov.

V Ameriki je dovoljeno pivo. Slika nam kaže od tihotapcev razdejano točilnico piva v Clevelandu, ki ni hotela kupovati piva od alkoholnih švercarjev, ki so hudo prizadeti vsled delnega dviga prepovedi alkohola.

učitelja Brumena v Ptuj. Vlomilci so odnesli obleke, perila in raznih drugih reči za več tisoč Din.

Hitro prijeta tatnica. V Konjicah je izmaknila tatnica gospej Dori Humer za 4000 Din perila. Pri izpiranju jo je videl nočni čuvaj, ki je zaupal zadevo orožnikom in vsled tatvine oškodovana je dobila kmalu nazaj svojo lastnino.

Nesreča ali zločin? V potoku Mislinja v okolici Mislinje so potegnili iz vode truplo 22letnega Ivana Jeseničnika iz Mislinje. Obstoja sum, da gre v tem slučaju za zločin, ker je imel utopljenec na glavi večje rane, iz katerih je krvavel, roke in noge pa nepoškodovane. Jeseničnik je bil dan pred vtopljenjem v Majcenovi krčmi v Mislinju, kjer je došlo med njim in fanti do pretepa. Imel je pri sebi zaslužek 600 Din.

Od tega denarja je nekaj izdal za pijačo, s 60 Din je poravnal dolg in bi bili morali najti pri njem še 500 Din, katerih pa ni bilo. Najbrž je bil napaden, izropan in pahnjen v vsled deževja narasli potok.

Poroka. Poročila sta se v Gor. Radgoni dva ugledna člana katol. kmečke družine iz Samanoš Ivan Simenčič in Otilija Žigert. Pri lepi svatbi, ki je bila ena največjih zadnjega časa, je nabral mladino ljub g. Zemljič Alojz za Vincencijevo konferenco 62 Din. Hvala!

Smrtna nesreča pri razdiranju ptičjega gnezda. 23letni delavec Ivan Korosec iz občine Podgorje pri Slovenjgradcu je služil pri gospodični Irmu Ješovnik v Pernovem pri Veliki Pirešici pri Celju. Splezal je na drevo, da bi odstranil srače gnezdo. Pri razdiranju gnezda se mu je odlomila veja, pa-

Brat belgijskega profesorja Avgusta Piccarda Jean v balonski gondoli. Jean Piccard se bo spustil v stratosfero v balonu letos julija v Čikagi. Avgust Piccard je dosegel dne 18. avgusta 1932 s svojim balonom višino 16.201 m. — Desno: Pogled na veliko železniško nesrečo pri Wimbledonu na Angleškem.

Proti
zobnemu
kamnu

SARGOV

KALODONT

del je 20 m globoko in je obležal pri priči mrtev.

Izredno starost 98 let je dočakala v Sromljah pri Brežicah Helena Petan, ki je bila dne 1. junija pokopana. Rodila se je dne 8. marca 1835 na Veterniku nad Kozjem in je obhajala lani 76. obletnico poroke. Blagi rajni svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Splašeni konj zdíjval v Ljubljano. Dne 30. maja bi se bila skoro zgodila da desni strani Ljubljane poleg Kunčeve krčme v Ljubljani huda nesreča. S trga se je peljal mesarski mojster F. Zajc. Na vozu sta bila poleg imenovanega še njegova žena Antonija in pomočnik. Konj se je nenadoma splašil, in planil proti strugi mimo narasle Ljubljane. Zajc sam je še skočil pravočasno z voza, pomočnika in ženo je potegnili žival na vozu v vodo. Pomočnik je bil kmalu na suhem, Zajčevo, ki si je zlomila nogo, so spravili na breg po daljšem trudu s pomočjo deske, le konj je utonil.

Še o strelah orožnika na kmečkega dekleta. V zadnji številki smo poročali, kako je streljal v Begunjah na Gor. orožnik Ranko Kubenkalovič iz Užic iz ljubosumnosti na kmečko dekle Marijo Pretnar. »Slovenec« poroča o krvavem dejanju naslednje podrobnosti: Ranko Kubenkalovič je bil obvestil M. Pretnarjevo, da jo pride v nedeljo popoldne obiskat. Dekle, ki je že prej odklanjala tega snubca ter je imela v sosednji župniji svojega ženina, s katerim se je hotela v kratkem poročiti, se

je vsiljivcu umaknila iz domače vasi v Begunje k svoji prijateljici šivilji. Ko je prišel orožnik k šivilji, so spregovorili nekoliko besedi, nakar je Marija odšla iz hiše, hoteč se s kolesom odpeljati. Kubenkalovič pa ji je z bajonetom prerezal kolo, da mu ni mogla pobegniti. Nato je oddal nanjo pet strel, od katerih sta dva zadela. Po tretjem strelu se je dekle z napadalcem še borilo in mu iztrgalo revolver. On pa jo je podrl na cesto, ji zopet iztrgal revolver in še dvakrat ustrelil nanjo. Nato je zbežal čez plotove. Ko so ga orožniki peljali uklenjenega, je pel. Marijo Pretnar je zadel en strel v pljuča, drugi pa nekoliko niže v bližino jeter.

Usodepoln padec pod avtomobil. — Dne 30. maja okrog 9. ure zvečer se je peljal 30letni delavec Franc Cotman, doma iz Godiča pri Kamniku, iz zaposlenja pri Ljubljanski gradbeni družbi proti domu na tovornem avtu. Na križišču, kjer se odcepi cesta proti Godiču, je skočil z voza, ko je bil ta še v teku. Padel je pod težko avtomobilsko kolo, ki mu je popolnoma zdrobilo nogo.

Dva kolesarja in dva avtomobila. Na Drenovem griču pri Ljubljani sta bila 26letni Jožef Smrtnik, usnjarski pomočnik na Vrhniku, ter 28letni Franc Petrič, kurjač v vrhniški pekarni. V noči sta se odpravila oba fanta na kolesih proti domu in v domnevi, da je cesta prazna, sta vozila po levi strani. Naenkrat se je pojavil kolesarjema nasproti osebni avto, kolesarja sta se mu

hotela izogniti na desno. V tem trenutku jima je bil že za hrbtom drug avtomobil. Pri izogibanju prvemu vozu sta prišla pod drugega, ki je oba podrl in ju povozil. Francu Petriču je pri padcu počila lobanja in je umrl v ljubljanski bolnici, drugi ponesrečenec bo najbrž okreval.

Huda nesreča 80letnega starčka. 80letni prevžitkar Janez Tomc je vozil z volovsko vprego drva po hribu pri vasi Polšnik nad Litijo. Naenkrat so se mu nazdol splašili voli in stari možiček je padel pod voz. Potegnili so ga izpod voza popolnoma razmesarjenega. Kolo mu je zlomilo obe nogi, desno nogo mu je izpraskalo v gležnju do kosti, v levem kolenu mu je izpadla pogajčica. Povrh je mož dobil še hude notrajne poškodbe. V obupnem stanju so ponesrečenca prepeljali v ljubljansko bolnico.

Smrtna žrtev strele. Zadnjega maja krog poldne je ubila strela sredi polja 28letno Jožefo Ahlinovo iz Srednje vasi pri Rudniku pri Ljubljani.

Udar strele. V Dol. Vrhpolju pri Št. Jerneju na Dolenjskem je pogorelo vsled udara strele veliko gospodarsko poslopje posestnika Kegleviča. V zadnjem trenutku so rešili živino. Ogenj je uničil veliko strojev in v sosednem vinskem lramu velik sod vina.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastoj.

Pogreb ciganske kraljice.

V Farnborough je umrla v starosti 83 let Gipsy Lee, kraljica angleških ciganov. Rajna je bila nedosegljiva pri oznanjanju bodočnosti iz raznih potez ter črt na rokah. Njej so zapuili napoved življenjske usode najznamenitejši možje na svetu, in slednjic je prerokovala svojo lastno smrt sorodnikom do ure natančno. Na mrtvaški oder so jo položili na vozu, v katerem je stanovala. Voz je bil postavljen ob plot dvorišča njenega brata Joba Lee, ki je eden od redkih stalno naseljenih ciganov v Farnborough. Na pokopališče v Farnborough že od

Pavel Keller:

22. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

In graščak je nadaljeval:

»Glej, Ema, starka je uganila. Gre za studenec, ki je morebiti neprecenljivo vreden. In ta sumljivi človek, Meden, je uvidel prav. Najbrž si je dal napraviti analizo vode, kajti on vé, koliko je studenec vreden. In glej, to vedo tudi ljudje, ki so kupili moje posestvo. Za lepo ceno — res — toda moj Bog, mogoče pa le še prepoceni! Saj bi mi vendar ne bili plačali tega denarja, ko bi ne bili imeli še posebnega načrta.«

Vstal je in vznemirjen hodil sem in tja. Ema ga je opazovala. Z nagubanim čelom in mahaje z rokami je dirjal sem in tja. Že tako je bil vroče krvi. Komaj se je rešil denarnih skrbi, je že zopet začel razmetavati. Bil je pač tak. Ni mogel drugače. Sedaj je vriskal in pel, nato pa so ga morile skrbi in je hodil potrto okrog.

Ema se je tiho smehljala, ko je gledala očeta. Ljubila ga je, pa poznala je njegov značaj.

Graščak je obstal pri mizi in udaril s pestjo po njej.

»Prekleta vendar, vedno bolj jasno mi je pred očmi, da sem bil osel, ker sem prepoceni prodal grunt. Za beraško ceno so mi ti zvitorepci izvili dragocenost iz rok. O, jaz tele!«

»Kako, da si prodal prepoceni?«

»Pomisli vendar na studenec!«

»Studenec ne leži na naših tleh.«

»Oh, ti neumna goska! Ali ne veš, da mušnica nikoli ne raste sama, temveč da so v bližini vedno druge užitne gobe, ki jih je treba le poiskati? Tak dragocen vrelec, kakor je Colnarjev studenec, tudi ne bo sam. Zapomni si! Poleg Colnarjevega studenca je morebiti še trideset drugih, enakovrednih, ki jih ne moreš plačati z zlatom. In ti so na naših tleh. Grom in strela — grom in strela — kaj takega spusti človek iz rok, za kaj takega se da opehariti!«

Spustil se je v naslonjač.

Belo platno: domače po Din 6.50, jadransko po Din 8.—, slovensko po Din 9.50 in celjsko po Din 11.—. **Stermecki — Celje.**

»Sveta birma«, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominska knjižica na sv. birmo. Stane samo le 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Največji „tis“ v Sloveniji.

Vobče je znano, da drevo »tis« že po celem svetu izumira, ker se njegov žilav in dragocen les raznoliko rabi, vrh tega pa še drevo izredno počasi raste.

V vseh kulturnih državah so menda že popisali vsa večja drevesa te vrste, nad katera še do sedaj ni prišla sekira ali žaga, pri nas pa zaenkrat ni znano, da-li se je sploh že kdo bavil s to ugotovitvijo.

Kot največje zdravo in postavno tisovo drevo je znano pri nas menda le ono na Ptujski gori (stoji nasproti gostilne Žunkovič).

Glede starosti tega drevesa nam je vedel povedati stari učitelj na tamošnji ljudski šoli neko tajno izročilo, katero se je med ljudstvom ohranilo. Bajanje je bilo vsajeno kot spominsko drevo leta 1098 po Kr. r., v katerem so dne 15. avgusta naši križarji iztrgali nevarnikom sveto mesto Jeruzalem, in sicer to drevo zlasti radi tega, ker je Kristusov križ bil baje iz tisovine.

Ta navedeni povod pa res ni kaka vseskoz neutemeljena bajka ali naknadna izmišljotina, ker pridemo na drugi način tudi k isti dobi, ako izračunamo namreč njegove letnice tako, kakor to delajo šumarji, prej ko jih je mogoče sešteti ob posekanem drevesu.

Oni imajo za vsako drevo svojo lestvico, iz katere je razvidno, koliko je vsako staro, če se izmeri obseg debla 1 meter visoko nad zemljo. Na ta način zvemo, da je moralo biti to drevo vsajeno okoli leta 1100 po Kr. r., ter je po takem danes 835 let staro.

Ker je bila Ptujška gora od pamti-veka zelo močno utrjen tabor, katerega tudi Turki niso mogli nikdar zavzeti, je naravno, da so nasadili tukaj tudi obilo tisov, ker so potrebovali brambovci precej tega zelo prožnega lesa za lokove v oni dobi, ko se je streljalo še s puščicami.

Tisovega grmičevja najdemo sicer danes še dovolj v naših vrtovih in javnih nasadih, pravcatih dreves pa ne več. Če pa kdo ve za kako drugo drevo te vrste, naj nam to naznani, da zve-
mo, ali je ptujskogorski orjak res še

edini v Sloveniji, ali da ima še kaj tovarišev.

Vsak romar na Ptujško goro mora iti mimo tega drevesa, toda nihče ga ne opozori na to znamenitost. Na deblo so sicer pred leti pritrdili tablico, na kateri je bil razviden kratki opis tega drevesa v slovenščini, bila pa je nekemu na poti, kajti zlobna roka jo je že kmalu tako temeljito poškodovala, da je postal napis nečitljiv, in bi bila usoda tablice, ako bi jo kdo danes obnovil, najbrž kar čez prvo noč zopet ista. Ž.

Pongrac Turnšek:

Katoliška mladina, na plan!

Dvajseto stoletje je mesto obljubljenega blagoslova človeštvu prineslo mnogotero prokletstvo. Pomanjkanje vere v Boga, sovraštvo med stanovi in narodi in oboževanje lastnega jaza, ki služi edinole pohlepu po zlatu in uživanju, je dovedlo tako daleč, da kljub sijajni tehniki in vsestransko razvitemu gospodarstvu preživljamo težke čase. Med tem ko eni tonejo v izobilju, drugi umirajo v pomanjkanju. Eni nimajo ne dela ne jela, drugi pa v brezdelju uživajo na račun drugih. Ali ni

Šivilje

dobite modne liste v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila, Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Kralja Petra trg stev. 4.

čudno, da se to dogaja v dobi svobodomiselnosti in materialistično usmerjenega gospodarstva? Svobodoumna meščanska in socialistična družba si je postavila za cilj res lepe besede: »Svoboda, enakost, bratstvo«, a jih žal ni uresničila, temveč jih je zmaličila tako, da smo prišli v hlapčevstvo in suženjstvo duha in gospodarstva. Tako je toliko hvalisani napredni meščanski liberalizem prinesel v sodobno gospodarstvo nered, ki povzroča v današnji mladini tudi krizo duha.

Duh je, ki oživlja. Ako mladini primanjkuje idejnega poleta, je duševno mrtva in zato nesposobna za borbo za resnico in pravico. To sta dve ideji, ki mora za nje goreti vsaka mladina, katerekoli vere je in kakorkoli je politično obeležena. Če si mladina ne prisvoji teh idej, ne bo nikdar dober temelj narodu in njegovi bodočnosti. Danes ko velika večina takozvane versko brezbrizne in brezverske mladine pozablja na svojo dolžnost, ki jo ima do naroda, in zlasti na socialne dolžnosti, so naloge katoliške mladine tem večje. Presadite današnjega človeka v kršč. tla, prekvasite sodobno družbo v duhu večno veljavnih katoliških načel in na tej osnovi gradite nov socialni in gospodarski red, ki bo temeljil na strogi pravičnosti in na mirnem sožitju vseh stanov: ali ni to lep cilj? Težke so te naloge, morda pretežke za nas. Vedi-

»Grom in strela — bolj sem neumen kakor stara Debeljakovka, mnogo bolj neumen!«

»Toda, dragi oče, vse to so le domnevanja!«

Skočil je po koncu in se udaril po čelu.

»Kaj? Domnevanja? Resnično je! Zakaj pa mi dajo potepuhi tristotisoč več, kakor pa bi mogla biti danes najvišja cena? In na roko, pravim — na roko! Zakaj? Ko bi ne bil popolnoma slep, bi bil vendar moral uvideti to, bi me vendar moralo osupniti. Toda ničesar nisem videl. Niti pomislil nisem na studenec. Oh, otrok moj, Meden je stokrat bolj premeten ko jaz, in ljudje, ki so kupili posestvo od mene za beraški denar, so tisočkrat bolj zvitji ko jaz. Vedeli so, kaj delajo; meni pa, ki že od svojega rojstva sedim tu, se še sanjalo ni, da sem sedel v zlatem rudniku. Iz strahu pred nekaj davka sem prišel skoraj na nič, pa sem sedel na zlatu.«

Vzdihovaje je zopet sedel v svoj stol.

Toda zopet je planil kvišku.

»Toda, grom in strela, saj Karlu bi se bila morala vzbuditi pozornost. Na njegovem doma-

čem vrtu vre iz tal vroč studenec, pa se mu ne vzbudi pozornost, čeprav študira medicino in je doktor?«

Imel je na jeziku žaljivo besedo, toda —

Bilo pa je čisto drugače.

Prišlo je pismo.

Iz Merana. Odposlano iz sanatorija.

V pismu je bilo sporočeno, da je umrl Ludvik Jelšnikar za tuberkulozo.

Ustregli so poslednji želji umrlega, da so poslali priloženo pismo gospodični Emi v graščino.

Umrl!

Za hitro jetiko! —

Pismo je bilo kratko.

»Milostljiva gospodična!

Ker moram umreti, vas prosim, da vse, kar vam s poslednjo voljo poklanjam, ali sem vam že poklonil, sprejmete in ničesar ne odbijete. Ne mislite, da je preveč. Nič ni. Za tistega, ki stoji na kraju svojega življenja, zemeljsko blago in denar nista nič; kajti vsi človeški računi so zmo-

nekaj pokopavajo cigane. Poseben ciganski svečenik opravi pogrebne obrede in to v jeziku, ki ga razumejo le ciganski starešine. Nad 50 tisoč D je stala samo krsta, v kateri so položili v grob cigansko kraljico. Pogreba se je udeležilo nad 2000 ciganov iz cele Anglije. Job Lee, brat umrle, pripoveduje iz njenega življenja: »Kraljem, knezom, ministrom in generalom je natančno prerokovala bodočnost. Vanderbilt, ki se je potopil s parnikom »Titanic«, lord Kičener, ki je bil ob življenje vsled torpediranja križarke »Hampshire« v Severnem morju, oba sta bila poprej posvarjena

mo pa, da smo kot pristaši katoliškega svetovnega nazora poklicani, da vtisnemo dvajsetemu stoletju nov pečat: pečat svobode, ljubezni, resnice in pravice!

Št. Ilj pri Velenju. Dne 21. majnika smo videli v društvenem domu »Slehnika«. To stvar si je pa res vredno pogledati. Če predstava spravi poslušalce do solz, je to znamenje, da je igra prvovrstna in igralci dobri. Kakor slišimo, je bilo mnogo zaprek, predno je prišlo do predstave, a v Št. Ilju so navajeni, da premagajo razne težave in tako tudi tokrat niso omagali. V zadoščenje je občinstvo napolnilo lepo dvorano in vse prekmalu je bilo lepe predstave konec. Igralci so igrali pa tudi z vneto in poznalo se jim je, da razumejo globoki pomen igre. Tudi obleka je precej pripomogla k uspehu in celo z elektriko so poskusili, četudi je elektrika v Št. Ilju nepoznana stvar, vključ temu, da je napet daljnovod čez sredino Št. Ilja. V priznanje pridemo zopet v Št. Ilj, saj smo slišali skozi špranje na vratih, da pripravljajo že spet novo igro.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Vzrok, da dne 26. februarja t. l. nismo igrali igre »Karlova teta«, je ta-le: »Karlova teta«, doma iz Brazilije, je kakor znano 60 m debela in 3 m dolga, zato

je radi njene preobilosti ni bilo mogoče natovoriti na noben prekooceanski parnik. Zdaj smo pa prejeli brezžično vest, da je Atlantski ocean v drugi polovici majnika nenadoma zamrznil in se je »Karlova teta« napotila peš čez in izjavila, da bo dne 18. junija gotovo prispela k Sv. Tomažu, kjer jo boste videli ob pol štirih popoldne v Društvenem domu. Smejali se boste tri dni in tri noči, pa še en dan pri luči. Za slučaj, da se kdo razleti od smeha, bo v akciji rešilna postaja »Dedušak«.

Velika Nedelja. Na trojiško nedeljo dne 11. t. m., ob treh popoldne priredi naš cerkveni pevski zbor koncert narodnih in umetniških pesmi. Vršil se bo na grajskem dvorišču pri Veliki Nedelji. Cené vstopnicam so običajne, dobile se pa bodo v predprodaji pri zborovodji. V slučaju slabega vremena se vrši koncert v društveni dvorani. Vsi ljubitelji lepe slovenske pesmi ste prav skreno vabljeni!

Stranice pri Konjicah. Iz našega kraja prihaja vesela vest. Nad 40 naših fantov se je namreč udeležilo fantovskega tabora na Gorki pri Frankolovem pretečeno nedeljo. Z velikim zanimanjem so sledili govorom v cerkvi in zunaj cerkve. Sad teh govorov se je pokazal v predručenju mišljenja naših fantov, ki so sklenili, da hočejo iti za pravimi vzori življenja. Fantje, združite se okoli krščanske resnice!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Zadnjo nedeljo v maju se je Marijin vrtec pomnožil za 80 članov-otrok. — Pri prenovljenem križu v Cerovcu pod Bočem (Škrablovem križu) se je opravljala skozi celi mesec majnik majniška večerna pobožnost. Ob deževnih dneh pa v Škrablovi hiši. Poprečna udeležba 50—60 ljudi vsak večer. Zaključna majniška proslava je bila pri istem križu dne 28. maja z govorom, tremi govorčki in osmimi deklamacijami ter petjem. Prisostvovala sta oba gg. kaplana in okoli 130 do 140 ljudi iz te vasi in iz okolice. Vsa čast za to proslavo gre prireditelju, popolnoma priprostemu kmetskemu fantu, našemu sosedu Poldetu, ki je izšel iz naše prosvetne organizacije. Meseca junija priredi isti prireditelj in na istem prostoru nekaj sličnega, da se vaščani spet skupno poklonijo svojemu vzorniku sv. Alojziju, in obenem pa proslavijo 1900letnico Kristusove smrti. Pridite takrat, da vidite, kaj zmorejo naši pošteni in vzorni fantje iz kmetskih vrst. — O priliki blagoslovitve 2 novih praporov v naši sosednji župniji pri Sv. Petru na Humu (na Hrvatskem) smo vrnili obisk bratov Hrvatov na naši Slomšekovi proslavi. V procesiji smo šli tje. Bilo nas je okoli 200. Tisoče bratov Hrvatov nas je veličastno sprejelo z godbo na čelu, s streljanjem topičev, s pritrkavanjem zvonov in s petjem. Hrvatska

od sestre.« Tudi brat Job Lee je prejel od sestre natančno napoved o koncu svojega življenja. »V 2 letih, 3 mesecih in 4 dneh od danes«, je zaupal Job zbranim, »bom zatisnil svoje oči v večnem spanju in me bodo položili v grob = poleg sestre.«

Najvišja vremenska opazovalnica v južni Evropi.

Pred kratkem je bila otvorjena in blagoslovljena najvišja vremenska opazovalnica južne Evrope, ki je zgrajena na gori Musála v Rilo pogorju, na najvišjem hribu Balkanskega polotoka. Postaja se nahaja 2925 metrov visoko in je,

ta. Vam pa naj moje volilo izravna pota v življenju. Dovolite umirajočemu izpoved, da vas je presrečno ljubil.

Ludvik Jelšnikar.«

Pismu je bila priložena pesem:

»Glej, jaz sem na koncu!
Ne obračaj
svojih preljubih oči
od mojega groba;
ne mogel bi strpeti v nebesih,
če se ne spomniš kdaj na me.«

Ginjen je stal graščak poleg deklice, ki je na glas jokala. Nenadoma pa se je vzravnala in zbežala v svojo sobo. Ko se je vrnila, je bila oblečena v črno obleko. Njen obraz je bil bel, hodila je s počasnim korakom kakor vdova.

S prvim brzovlakom se je odpeljala v Meran.

Ludvik Jelšnikar je bil odredil, naj ga čisto na tihem pokopljejo v vznožju njegovih ljubljenskih meranskih gora. »Rožni vrt« naj bi bil ob

njegovem vzglavju, božji rožni vrt iz kamena, ki nikoli ne ovne, ki je čestokrat le pokrit z ogrevajočim ga zimskim snegom in ki v večernem soncu žari in cvete kakor noben drug vrt na svetu. —

Ema ga je videla še, ko je ležal v krsti — videla je njegovo lepo, jasno čelo, njegove plemenite roke. Oči, ki so bile tako žalostne in tako zelo lačne iskale ljubezni, so bile zaprte.

Poljubila ga je na te oči, na čelo in usta.

In v tem trenutku ji je bilo, kakor da jo je smrt poročila z njim, kakor da je sedaj njegova vdova, ki mora žalovati za njim. —

Prav malo ljudi iz domačega kraja je prišlo k pogrebu — zastopniki firme, nekaj prijateljev.

In Ema je bila edina ženska, edina tudi, ki je jokala ob grobu. —

Z gluho bolečino se je peljala domov.

Na dediščino ni mislila.

Kaj je bil napisal, ko se ga je je dotaknila z roko smrt?

Denar ni nič.

Da, to ljudje razumemo šele tedaj, ko umr-

deca nam je nastlala pot s cvetjem. Vladalo je sploh veliko navdušenje. S petjem smo se kar pridružili bratom Hrvatom. Pridružila se nam je tudi velika taborska procesija. Postavili so nam tudi slavolok, od katerega nas je vodila pot k veličastni stavbi Sv. Petra. Prapore je blagoslovil č. g. prelat Pecek. Po levitirani sv. maši je govoril izpred glavnega oltarja zastopnik križarjev iz Zagreba o duhovni in gospodarski krizi. Govor je napravil na izredno številno množico globok vtis, ker je pač redkokje taka navada, da bi izpred glavnega oltarja govoril neduhovnik, zlasti pa še radi tega, ker je govoril izredno navdušeno iz dna duše in srca.

Beg s Hudičevega otoka.

Po 25letni ječi na Hudičevem otoku (pred sprednjo Južno Ameriko) je bil francoski mornariški častnik Karol Ullmo pomiloščen, da se vrne v domovino in se poroči z bolniško strežnico, katere ni nikdar v življenju videl, kateri pa gre zahvala za njegovo pomiloščenje. Ullmo je bil poveljnik torpednega čolna »Carabine« in mu je sijala najlepša bodočnost. Na svojo nesrečo se je pa zaljubil v lepoticu »Belle Lisson«, katero je preoblagal z denarjem in z darili tako, da je bilo kmalu pri kraju njegovo premoženje. Oficir je zašel na stranpota. Bil je v posesti ključev od oklopne blagajne v mornariškem ministrstvu, v kateri so bili shranjeni razni tajni dokumenti. Lastno-ročno je izmaknil nekaj teh spisov in javil ministrstvu, da so bili ukradeni. Istočasno je sporočil na ministrstvo pod napačnim imenom kot uzmovič dokumentov z obljubo, da jih je takoj pripravljen vrniti proti nagradi 100.000 frankov. Na videz je pristalo ministrstvo na ponudbo. Dogovorjen je bil celo sestanek na samotni gorski cesti v južni Franciji. Ullmo je res prišel v preobleki in dva detektiva sta mu izročila zahtevano svoto. Naenkrat sta ga pa napadla, ga razorožila, razkrinkala, l. 1908 je bil obsojen in odposlan na Hu-

dičev otok. Slučajno je čitala o razpravi proti temu oficirju mlada strežnica. Zanimala se je za osojenca, mu pričela dopisovati. Ponudila se je celo, da se preseli na Hudičev otok, da bo lahko Ullma obiskovala ob dovoljenem času.

Slednjo ponudbo je kaznjenelec odbil, a jo je prosil, naj se pobriga za njegovo pomiloščenje. Celih 15 let se je trudila usmiljenka in prosila vse mogoče urade in oblastva, dokler jej ni uspelo izposlovanje pomiloščenja.

Mežica. Dne 24. maja je preteklo 75 let, odkar je prišel v to solzno dolino naš Jakopičev oče Anton Pratnekar. Nikdo bi mu ne prisodil sedem in pol križev, tako je še čvrst. Kot zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« je Jakopičev oče zaslužil, da se ga tudi naš list spominja. Veliko je njegovo delo v teku življenja. Bil je vedno skrben gospodar, o tem pričata posestvi: Jakopičevo in Kunčevo. Bil je vzor krščanskega družinskega očeta, saj je s svojo ženo Mojco vzgojil same pridne in poštene otroke: Mojca je gospodinja Gutovnica, Maks gospodari na Jakopičevem, Franc je doma in Pepi je v službi v Borusu v Srbiji. Vsi so pošteni, krščanski ljudje. A naš 75letnik ni skrbel le za svojo družino, ampak je se žrtvoval tudi za širšo javnost. Saj je že od leta 1890 pa do danes občinski odbornik, nad 30 let pa že občinski svetovalec, 3 leta je bil občinski gerent, 6 let načelnik šolskega odbora. Koliko dela za druge je izvršil naš jubilar v teh letih, vedo vsi, ki ga poznajo. Tudi zadružnik je. Več let je že načelnik posojilnice in odbornik stavbene zadruge »Katoliški dom«. Da je bil vedno navdušen Slovenec, nam ni treba povdarjati. Ko so v dobi Avstrije hoteli ponemčiti našo Koroško, je on stal v vrstah zavednih Slovencev. Zato je pa bil takrat ob preobratu, ko so vdrle nemške tolpe, od njih preganjan. Tudi na cerkve-

Predtiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Kralja Petra trg 4, Maribor.

nem polju je bil g. jubilar delaven; najprej kot ključar, a pozneje si je z nabiranjem prispevkov za nove orgle in zvonove stekel veliko zaslug za našo cerkev sv. Jakoba. V veliko zaslugu mu štejemo tudi, da je leta 1919, ko so ropali v našem župnišču, rešil uradne župnijske knjige. Za svoje zasluge je bil g. jubilar odlikovan z redom sv. Save V. razr. Še bolj ga bo pa odlikoval Bog, saj on ve najbolj, kako nesebično in vztrajno je vedno služil Njemu, Cerkvi in svojemu slovenskemu narodu! Jakopičev oče, na mnoga leta! Bog Vas ohrani! To Vam želijo vsi slovenski ter krščanski Mežičanje.

Pameče pri Slovenjgradcu. Dne 31. maja je tukaj v Gospodu zatislil oči najstarejši slovenski župan, g. Luka Pogač iz Pameč. Rojen je bil 17. X. 1855 in ga je spremljalo skozi celo življenje čvrsto zdravje do pred kratkim. Za župana občine Pameče je bil izvoljen leta 1882. V 51letni dobi je županoval sam 45 let. Le dvakrat po tri leta sta ga zamenjala druga dva župana, in sicer od 1891 do 1894 in od 1912 do 1915. Od leta 1915 pa je zopet županoval neprenehoma do svoje smrti. Za njegovega županovanja se je zgradila nova šola in župnišče ter izvršila druga javna dela v občini. Za svoje uspešno delo ga je občinski odbor leta 1912 pod takratnim županom Ivanom Vrhnjakom, izvolil za častnega občana. Vso dobo od 1892 je bil rajni Luka Pogač član upravnega odbora, oziroma pozneje gerentskega sveta Okrajne hranilnice in divšega okrajnega zastopa v Slovenjgradcu. V predvojni dobi je kot narodno zaveden Slovenec v teh ustanovah, ki so bile v pretežni večini v nemških rokah, zastavil ves svoj vpliv za koristi in potrebe slovenskega življa. Z blagopokojnim župnikom Fr. Pečnikom iz Podgorja sta ustanovila leta 1905 hranilnico in posojilnico v Slovenjgradcu, ki se še danes lepo razvija. Pa še druga dela pričajo o njegovi delavnosti in podjetnosti; če omenimo še krajevni šolski odbor in cerkveno konkurenčni odbor, čijih

jemo. Zdravemu je denar vse, tistim pa, ki so že na koncu, ni nič več. In če je bilo res kaj dediščine? Sprejela jo bo, ker je bila tako njegova poslednja volja, katero mora izpolniti.

Ali ni bila res vdova po njem? Ali se ni bil duhovno po svoji ljubezni poročil z njo, zlasti na koncu? Ali ji ni bil zvest do groba?

Koliko vdov je odhajalo od groba moža, ki so bile poročene z njim, z veliko lažjim srcem, kakor pa Ema od groba moža, kateremu je bila žena njegovih sanj in njegovega hrepenenja.

Ko je prišla domov, je našla tam svojega ženina.

»Karel,« mu je rekla s čistimi očmi; »glej, prihajam od Ludvikovega groba. Leto dni bom nosila za njim črno obleko, kakor da bi bil moj mož, ker me je tako zelo ljubil. Ali boš razumel to?«

Nekaj časa je razmišljal, nato pa ji je segel v roko.

»Da, Ema, razumem.«

Mati.

Bogatčevka se je vrnila s starim učiteljem domov.

Cel mesec je bila pri sinu v velikem mestu. Bili so to blaženi dnevi. S sinom je ogledovala to veliko mesto; toda med vsemi stvarmi, ki so bile vredne strmenja, je bila zanjo najbolj blaženo čudo sinova navzočnost. Stari učitelj se je bil že po treh dneh vrnil domov.

In nato je končno le prišla ura slovesa in učitelj se je moral zopet peljati v veliko mesto po mater.

Le tiho jokaje je sedela žena v D-vlaku, ki jo je peljal domov.

Dalje sledi.

Nov voznik red

veljaven od 15. maja 1932

je pravkar izšel v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.
Cena Din 2.—.

kar se tiče višine, na 7. mestu. Višje od nje so še postaje na: Mont Blancu, Monte Rosa, Jungfrau-Joch, Sonnblick, Zugspitze in na Etni v Siciliji. Poleg omenjene opazovalnice bi bila omeniti še postaja Bjesnica v Jugoslaviji, ki leži 2 tisoč m visoko. Opazovalnica Mussala bo beležila opazovanja celo leto in to pred vsem predznake viharjev na Sredozemskem in na Črnem morju. Postaja je zgrajena 7 m pod vrhom, tik ob ledenem jezeru. Na opazovalnici so zaposlene 4 osebe. Preskrba z živili je otežkočena, ker ni v bližini nobene železnice in bodo donašali živila na mulah.

načelnik je pokojnik tudi bil. Ni treba še posebej povdarjati, da je bil blagopokojni skoz in skoz krščanski mož, ki je bil vsem vzgled izpolnjevanja verskih dolžnosti. Dobremu in vzglednemu možu svetila večna luč, preostalih naše sožalje!

Marenberg. V maju se je izpopolnil in znoya zredčil naš trški občinski odbor. Za župana je bil imenovan posestnik g. Franc Helbl, za odbornike pa gg. posestnik Jurij Matjaš in mesar Andrej Rižnik. Novi župan je prevzel županske posle dne 23. maja. Preklical je odložitev odborniškega mesta g. Štefan Praprotnik in je umrl g. Rajko Ritošek, zato je izpraznjeno eno odborniško mesto. — Že skoro tri cele tedne smo bili brez potrebne elektrike, pokvaril se je namreč dinamo. Škoda znaša okrog 20.000 Din. — Dne 21. maja se je ponesrečil neki mladi delavec. Hotel se je izogniti avtomobilu, a je odskočil v napačno smer: proti avtomobilu. Bil je ranjen na glavi, a rane niso smrtonovarne. — Z grajskega brega se je odkrhnilo nekaj precejšnjih skal. K sreči se niso prikotale do hiše, temveč so se zarile v njive. — Tatvine so se zadnje čase precej razpasle. Pred veliko nočjo so tatovi obiskovali kmete na vrhu Svetih Treh kraljev, da so si dobili priboljškov za praznike, koncem maja pa so se zglasili pri posestnikih nad Sv. Janezom ob meji ter odgnali nekaj ovc in eno tele.

Jarenina. Tukaj je v cvetočem maju smrt neumorno mahala s svojo kruto koso. Dne 9. maja je obiskala kar dve sosednji hiši. Zjutraj je zagrabila 24 let starega mladeniča Fr. Peklarja, ki je umrl na posledicah jetike. Proti poldnevu se je že oglasila v sosednji hiši in izrgala ljubljene soproga, očeta, dedca Ferka Jožefa v 72. letu starosti. Trpel je kot mučenik na zaprtju vode in na želodčnem raku. Oba sta bila prevedena z zakramenti za umirajoče. Predpeterski četrtek sta se obe krsti z dragima rajnima postavili pred hišo žalosti viničarja Ferka v Vajgenu, kjer ju je blagoslovil g. jareninski kaplan. Sprevod se je začel premikati ob obilni udeležbi ljudstva. Sv. mašo zadušnico je bral g. Anton Šparl. Srčna hvala vsem in vsakemu posebej, ki so njima lajšali trpljenje z darovi in z besedami tolažbe. Iskren »Bog plačaj« tudi vsem tistim, ki so ju v slabem vremenu v tako lepem številu spremljali na zadnji poti.

Sv. Trojica v Slov. goricah. To leto je nas Trojičane obiskalo že mnogo težkih in tudi smrtnih nesreč. Zadnja se je pripetila v Oseku pri kopanju nekega globokega vodnjaka. Posestniškemu sinu Jošku Dvoršak je v vodnjaku postalo slabo. Hitro so ga ven potegnili; vendar je omahnil, predno so ga potegnili na svetlo. Padel je nazaj v vodnjak, kjer je mrtev obležal. Bil je tih, delaven in dober mladenič ter član Apostolstva, ki je redno v mesecu prejemal sv. zakramente. V trgu pa je za oslabljenjem srca umrla Marija Horvat, žena tukajšnjega posestnika in grobokopa. Bila je prav pobožna žena in skrbna mati svojim otrokom. Bila je tudi članica cerkvenih organizacij. Naj oba v miru počivata; preostale žalujoče pa naj tolaži dobri in usmiljeni Bog!

Sv. Marjeta na Dravskem polju. Cesti proti Braunšvaigu in Št. Janžu sta zopet vozni. Ves gramoz se je lepo sesedel in cesti sta vasi v čast. Škoda le, da z banovinsko cesto, ki so jo predvideli iz Rač skozi Marjeto na Št. Janž, menda nič ne bo.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. V nedeljo dne 21. maja je gasilno društvo proslavilo petletnico svojega obstoja. V ta namen so priredili prejšnji večer po vasi bakljado. V nedeljo

Katar v nožnici

»... Bissulin me pri daljnih več kot 1000 živin ni prevaril.«

Zivinozdravnik D. D. Sch. tierärztl. Wochenschr. 19. Jahrg. Nr. 11.

»... Čez 300 krav z Bissulin zdravljenih skoraj z enakim uspehom.«

Zivinozdravnik Dr. S. Berliner Tierärztl. Wochenschr. 27. Jahrg. Nr. 16.

Preprečeno uporabljen, 4 obvezila za eno živino, najmanjši tovarniški zavitek, 25 obvezil. Vprašajte živinozdravnika. Trajno držijo, brez duha, nerazdražljivo.

Bissulin se pošlje le na odredbo živinozdravnika. Brošuro s sliko bolezni brezplačno po H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen.

Zastopnik: »Lykos« Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

jim je pa hoški dekan g. Alojzij Sagaj po slovesni službi božji blagoslovil društven avtomobil. Slovesnosti se je udeležilo sedem sosednjih gasilnih društev. Popoldne se je vršila vrtna veselica, ki je dobro uspela.

Št. Janž na Dravskem polju. Gasilni dom bo kmalu dograjen in bo v okras zunanosti Št. Janža.

Prepelje. Dne 24. maja je umrl Jože Pulko, posestnik. V marcu letos sta mu umrli mati in žena, ki mu je zapustila dveletno hčerkico. O Veliki noči je pogorel in tako zgubil vse premoženje. Te dni pa je Vsemogočni tudi še njega poklical predse. Tajna so pota božje previdnosti! Naj vsi v miru počivajo!

Fram. V nedeljo dne 28. maja se je zbralo v Framu 29 gasilnih društev iz mariborske župe in so zborovali. Dopoldne se je vršil v velikih prostorih g. Planinca 14. občni zbor mariborske župe. Popoldne pa so se ob pol štirih začele praktične vaje iz gasilskega življenja. Najprej so bili alarmirani vsi gasilci, ki so takoj zasedli ves Fram in začeli takoj pogasiti fingiran požar. Visoki vodni curki so že kmalu pogasili mišljen požar in pričelo se je reševanje v notranjosti poslopij: skakali so v skrajni nevarnosti skozi okna iz I. nadstropja, plinske maske so imeli. Pa se je eden le vendar s plinom zastrupil in tega je kmalu rešil sanitetni oddelek gasilcev. Po tem se je vršil po vsem Framu sprevod, v katerem je korakalo stotine discipliniranih gasilcev, največ iz kmečkih vasi. Po sprevodu, ki mu je šla mariborska godba »Železničar« na čelu, je bilo še predavanje o motorkah in njihovem uspešnejšem izrabljanju časa z ozirom na ročne brizgalnice. Zvečer se je vršila pri g. Planincu še prosta zabava, nakar je celodnevna slovesnost bila končana. Opaziti je bilo strogo disciplino, izvežbanost in neustrašenost naših gasilcev. Moremo jim torej zaupati pomembno službo, ki jo opravljajo. Vsa čast jim!

Fram. V noči po 21. maju so neznani zlobneži vlomili v Martinškov hram v Morju, so odnesli nekaj vina, ga še več razlili po tleh ter napravili tudi veliko druge škode.

Oplotnica. Posetnikom Rogle in Peska sporočamo, da vozi avtobus na prgi Oplotnica—Konjice od 1. junija le dvakrat dnevno in sicer iz Oplotnice v Konjice ob pol sedmih zjutraj (zveza na oba avtobusa na Celje in Maribor) in ob 15.15, zveza na vlak. Iz Konjic v Oplotnico pa ob 11.40 (po prihodu vlaka) in zvečer ob 18.05 po prihodu obeh avtobusov. Pripomnimo, da je iz Oplotnice najlepša in najsložnejša pot na Roglo in na Pesek. Ob enem si pa vsak izletnik kaj rad ogleda ter se pomudi v lepi in zdravi Oplotnici, o kateri gove sloves, da je slovenski Meran. V restavraciji Kunej in v gostilni Lipuš so na razpolago sobe ter poceni hrana,

Verzej. Salezijansko Marijanišče je proslavilo Marijo Pomočnico, svojo patrono in zaščitnico vse salezijanske družbe dne 24. in 25. maja zelo slovesno. Za to se ima zahvaliti predvsem gg. dušnim pastirjem, ki so v svoji gorečnosti do Marije priporočali svojim župljanom udeležbo in se praznika tudi osebno udeležili, pa tudi požrtvovalnim salezijanskim sotrudnicam in sotrudnikom, ki so ne le s krasnimi vencii in zelenjem okrasili zavod, ampak so s svojo vneto besedo pridobili marsikoga, da je priromal na Mursko polje, v lično kapelo Marije Pomočnice. V petih dolgih procesijah, večinoma spremljani od svojih dušnih pastirjev, so prišli pobožni domarji iz ljutomerske, cezanjevske, jurjevske, malonedeljske, tomaževske in kapelske župnije k naši dobri Materi. Iz Prekmurja iz raznih župnij je prihitelo izredno veliko Marijinih častilcev že na večer 24. maja. Posebno smo še občudovali gorečnost romarjev iz najbolj oddaljenih župnij krasnih Slovenskih goric. Tudi zastopniki in zastopnice mariborskega sotrudništva se niso zdale dolge poti. Vsem naj mogočna Pomočnica, ki jih je hotela na svoj veliki dan imeti pri sebi z milostmi, za katere so prosili, obilo poplača! Popoldanska procesija, ki se je udeležilo do 4000 ljudi, je javna priča, kako hitro je zavzelo češčenje Marije Pomočnice srca našega dobrega in še tako vernega ljudstva. Bila je prava manifestacija naše katoliške vere.

Verzej. Za praznik presv. Trojice, dne 11. junija, vabijo salezijanci k proslavi Srca Jez. v Marijanišče. Pripravili se bodo nanj s slovesno tridnevnicco. V soboto pred praznikom bodo slovesne večernice. Sv. maše drugo jutro se bodo vrstile druga za drugo do pol desetih, ko bo slavnostna pridiga o Srcu Jez., nato slovesno sv. opravilo. Gojenci s predstojniki in ves zavod bo pred izpostavljenim Najsvetejšim obnovil svojo posvetitev božji. Srcu. Popoldne ob dve pridiga, nato procesija z Najsvetejšim in kipom Srca Jezusovega; nato sv. blagoslov. Po cerkveni slovesnosti ljubka akademija v proslavo Srca Jez. v dvorani. Sotrudniki in sotrudnice, udeležite se te proslave. Saj je to vaš skupni družinski praznik! Pa tudi drugi častilci presv. Srca, pridite v obilnem številu, da se ob Srcu Jezusovem pokrepčate in utrdite v dobrem. Da mu skupno slovesno ponovno obljubite svojo zvestobo in mu izročite v varstvo svoje družine in domove. Naj vlada nad nami božje Srce Kristusa Kralja!

Sv. Jernej pri Ločah. V mariborski bolnišnici je v 54. letu svoje starosti umrl Janez Lovca, posestnik na Vrhu. Podlegel je težki notranji bolezni, ki bi se bila s takojšnjo operacijo še dala ozdraviti, sedaj pa je že bilo prepozno. Za blagim možem in očetom žalujejo žena in štiri otroci, pogrešalo ga bo kot skrbnega gospodarja posestvo, čutili bodo izgubo dobrega tovariša tudi sosedi. Naj v miru počiva! — Cesto mimo nove šole so vendar enkrat popravili, toda kako! — V Kolačnem je umrl kmet Jakob Leskovar v Brezju in Antonija Ratej, oba na pljučnem vnetju. Naj v miru počivata!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Po daljšem odmoru naj povem zopet par besed. V vojaški bolnici v Ljubljani je vsled poškodbe, ki mu jo je povzročil splašeni konj, moral umreti mlad posestnik France Blekač iz Meliš. Pač ni slutil pokojni usode, ki ga čaka, ko si je v letošnjem predpustu, poln veselih nad, pripeljal pridno ženo iz mozirske fare na svoj dom. Meseca marca je moral nastopiti vojaško službo v Škofjiloki, kjer ga je po preteku dveh mesecev doletela smrtonosna ne-

zгода. Dne 29. maja je bil pokopan v Ljubljani. Dodeli mu Gospod živati večni mir! — V mesecu majniku smo pokopali dva starejša farana, namreč Kolarjevega očeta iz Podhoma in Peščevo Ano iz Radmirja. — Slišimo, da je v nekaterih krajih zopet vzpostavljeno delovanje prosvetnih društev, zato upamo, da bo tudi naše društvo v bližnjem času dobilo dovoljenje za nadaljnji obstoj. — Da tudi mi »jamramo« radi težkih časov, se razume. — Prav žalostno pa je to, da imamo tu pri nas gotove osebe, ki naše poštene ljudi označujejo kot »protidržavne« ter jih kot take ovajajo oblastim. Tako je n. pr. moral iti bivši župan in oblastni poslanec g. M. Blekač k zaslišanju na okrožno sodišče v Celje, kjer pa je bil popolnoma oproščen. Tako imamo poleg gospodarske še težavno duševno krizo! — En veselejši dogodek, spričo sedanjih žalostnih razmer, pa bomo imeli dne 28. junija, namreč obisk prevz. g. škofa, ki bo našim otrokom delil zakrament sv. birme.

Grušovlje pri Rečici. Po daljšem bolehanju je izdihnil svojo blago dušo Janez Slapnik, vulgo Vrbnik. Kot nad vse skrben oče je preskrbel in vzgojil devet otrok v strogo krščanskem duhu. Bil je dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja«. Bolezen je prenašal potrpežljivo in boguvdano. Sedaj si boš, blagi mož, odpočil od truda in trpljenja. Za njim žaluje žena, sinova in hčere ter sorodniki. Naj počiva v miru!

Vitanje. Splošna žalost je zavladovala po celi župniji, ko so se v nedeljo dne 21. maja oglašili zvonovi in je žalna zastava s cerkvenega stolpa naznanjala, da je preteklo noč umrl naš dobri gospod župnik Jožef Musi v bolnici v Celju. Blagi, ljudomili gospod je bil bolj rahlega zdravja, toda kljub bolehnosti je vršil natančno svoje posle in upravljal našo župnijo skoro 19 let. Bil je izredno dober in prijazen z vsakim, gostoljuben ter potrpežljiv s slabostmi bližnjega. Znal je pa biti tudi nezaprošen in strog, ako se je bilo treba potegniti za čast božjo in za dobrobit bližnjega. Bil je posebno vnet za lepoto hiše božje za časa njegovega službovanja, in so se vse tukajšnje podružnice lepo prenovile. Nabavili so se pri teh kakor tudi pri župni in Marijini cerkvi novi zvonovi. Najlepši spomenik pa si je postavil s prenovitvijo naše župne cerkve, katera je temeljito prenovljena; cerkev je lep spomin starinske umetnosti. Imel je tudi vzorno urejeno gospodarstvo. V njegovem hlevu je bila vedno najlepša živina. Nad vse mu je bila cerkev. Bil je goreč oznanjevalec božje besede in neutrujen v spovednici, kjer je delil trpečim dušam nebeški mir. Zato je upravičena žalost vseh faranov ob tej nena-domestljivi izgubi. Želimo blagemu dušnemu pastirju, da bi našel milost pred večnim Sodnikom in da bi lahko rekel: »Gospod, glej, črda, ki si mi jo izročil v varstvo, vso sem pripeljal k Tebi, nobeden se ni izgubil.« Jezus, usmiljeni sodnik, bi mu dejal: »Dobri in zvesti služabnik, pojdi, prejmi plačilo za svoje delo.«

Št. Janž pri Velenju. V nedeljo dne 11. junija se vrši slovesna blagoslovitev novega gasilnega doma z nastopnim sporedom: sveta maša s cerkvenim govorom ob desetih pri gasilnem domu, govori in deklamacije, skupni nastop z velenjskimi tovariši-gasilci, skupni obed, šaloigra »Ne kliči vraga«, nastop dobernskega in domačega pevskega zbora, prosta zabava s srečolovom, šaljivo pošto itd. Svira domača godba. Za pijačo in jedajo bo preskrbljeno. Čisti dobiček od prireditve je namenjen za nabavo gasilnih potrebščin. Pri-

dite, bratska društva in vsi prijatelji velike krščanske misli o ljubezni do bližnjega v prav obilnem številu!

Celje. Sedaj h koncu šolskega leta čitamo v časopisih poročila iz raznih šol. Naj zato sledi tukaj tudi kratko poročilo iz orglarske šole v Celju. Šolsko leto 1932-33 je pričelo 15. 9. 1932 in se bo po vsej verjetnosti končalo 5. julija 1933 ter bodo takrat tudi zrelostni izpiti letošnjih tretjeletnikov-absolventov. Zaključek šolskega leta bo letos zato malo prejši kot navadno, ker gredo gojenci v Maribor na dijaško zborovanje dijaških Marijinih kongregacij in k duhovnim vajam. Nadzornik orgl. šole, katero vodi g. skladatelj Karl Bervar, je g. opat celjski Peter Jurak. Razen g. vodja poučujejo na šoli še: č. g. kaplan Granfola Iv. liturgika, g. Dušan Sancin, učitelj na Glasb. matici, klavir, in g. Ivan Kramar slovenščino in računstvo. Šolo obiskuje letos 25 gojencev, med njimi 1 gojenka. Za zrelostni izpit so prijavljeni sledeči absolventi: gg. Balazič Štefan, Beltinci; Goršek Jurij, Gotovlje; Greifoner V., Sv. Andraž v Halozah; Jelen Davorin, Št. Ilj pri Velenju; Kerec Rudi, Cankova v Prekm.; Kolšek Jože, Laško; Krauthacker Ivo, Štrigova; Pocajt Ivan, Sv. Jakob pri Velenju; Uлага Ivan, Rimske toplice, in gdč. Malči Planinc, Trbovlje. Iskreno zahvalo smo dolžni gojenci letos posebno č. g. Granfoli, ki se je kot predsednik celjskega KPD zelo zavzemal, da bi KPD pošiljalo v šolo izredne predavatelje in sicer za knjigovodstvo (g. prof. Bitenc), za občinsko upravo (g. ravnatelj Al. Mihelčič) in za družabno življenje (g. dr. Gantar). Prva dva gg. predavatelja sta že začela s predavanji, a po razpustu KPD so predavanja prenehala. Vsem, ki so pri tem pokazali dobro voljo, najiskrenejša zahvala! Gojenci so do razpusta delno sodelovali pri gledališki družini in pri pevskem odseku KPD. Sedaj so samo še člani dijaške kongregacije. Udeležili so se tudi knjigovodskega tečaja Zadržne zveze. Dal Bog, da letošnji absolventi zapuste orglarsko šolo z veselimi spomini na Celje. Naj se razidejo po širni Sloveniji kot dobri organisti, vneti katoliško-prosvetni in zadržni delavci! Mislim, da bo to v veselje g. vodji in gg. učiteljem, pa tudi njim samim v korist. Naj bodo glasniki in gojitelji naše drage nam cerkvene in narodne pesmi slovenske! Njih življensko geslo bodi: Bogu in domovini!

Gornjigrad. Nemilo je posegla smrt v Mihlavčevo rodbino na Križu. Iztrgala je iz domače srede staro mamico, ki se je preselila k svojemu, že davno umrlemu možu. Preminula je najstarejša faranka gornjegrajske župnije. Bila je birmanka škofa Slomška; zakrament sv. birme je prejela že v svojem 4. letu. Izhajala je ugledna mamica iz ugledne krščanske Mižnovne hiše na Homcih. V visoki starosti 88 let jo je Bog poklical k sebi. Naj ji bo lahka zemljica domača, preostalim pa iskreno sožalje!

Sv. Peter na Medvedjem selu. Začeli smo se tudi mi Šentpeterčani oglašati v javnosti, saj tudi k nam prihaja precejšnje število »Slov. gospodarjev« in drugih dobrih časopisov. Le samo, ako bi se še enkrat gospod Zaslužek spet k nam povrnil in pognal od nas morečo gospo krizo, ki nas že davi na vseh koncih in krajih.

Sladka gora. Dne 30. maja je strela udarila v zvonik tukajšnje podružnice Sv. Mihaela, ki je vzela tako pot, da nam je nerazumljivo. Odnesla je strelovod, katerega še nismo našli, pa je bil lansko leto pozlačen. Žico je čisto raztrgala in le nekaj koncev smo našli, ki pa

so čisto zažgani in razplošateni, kakor bi jih bil imel kovač na ambosu. V zvonici je bila soha angelja, kateremu je glavo odtrgala, jo vrgla na tla pred zvonik, truplo pa delač proč pred mežnarijo. Na velikem oltarju je enemu angelu roko odtrgala in ga obrnila. V žagradu je eno okno celo zdrobilo šipe in les, eno pa samo odprlo, v cerkvi pa tudi eno okno čisto zdrobilo, tlak pod zvonico je razoralo, dvojna stranska vrata zlomilo, glavna vrata, dasi so bila zaklenjena, odprlo. Strela je nato švignila v mežnarijo in ondi napravila zelo veliko škodo. K sreči je streha krita z opeko in graben je s pleha, sicer bi bila hiša v kratkem kup pepela. V mežnariji je okna zdrobilo, samo na enem je les ostal, kos špirovca je odbilo in svinjsko štalno užgalo, ogenj pa so k sreči zadušili. Na hiši je odtrgalo kos zida, in streho vso pokvarilo. Gospodar trdi, da za 2000 Din si ne upa škode popraviti.

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Meseca maja je pogorela hiša in gospodarsko poslopje kmeta Lukatovega Jureka v Tuncovcu. Razven gospodarskega poslopja sta zgorela dva vola, ena krava, ena stara svinja in osem mladih svinj, kokoši, vse orodje, brane itd. Posestnik trpi občutno škodo, ker malenkostna zavarovalnina ne pokrije škode. Pač pa so med nami usmiljena srca, ki mu bodo v stiski rada pomagala s potrebnim lesom itd., zlasti pa z vprežno živino in delom. S tem bomo precej olajšali bedo prizadetemu kmetu. Saj vemo, da nam bo Bog obilno poplačal. — Dne 28. maja je predaval o jetiki v tukajšnjem Društvenem domu ob obilni udeležbi g. dr. Karol Brabec. G. doktorju hvala, in to tem bolj, ker je obljubil, da nam je rad na razpologo za slična predavanja.

Sv. Joder nad Laškim. Dne 20. maja se je po kratki, mučni bolezni preselila v večnost Grešak Barbara, mati sedmih nedoraslih otročičev. V trpljenju in skrbeh ji je potekalo življenje. Kako je bila priljubljena pri značih, je pokazala obilna udeležba pri pogrebu. Domači g. župnik je imel ganljiv nagovor, pevski zbor pa je zapel par žalostink rajnic v slovo. Vsem skupaj iskrena zahvala in Bog plačaj, užaloščeni rodbini pa sožalje! Naj v miru počiva!

Videm ob Savi. Kljub gospodarski krizi je obhajala župnija Videm nekaj, kar se pri nas redkokdaj doživi: namreč zlato poroko. Naša slavljena Pavel in Terezija Planinc sta doživela 50letni jubilej zakonskega življenja. Mož je star 79, žena 72 let. Cerkevni obred je opravil č. g. dekan Ivan Medvešek. Našima slavljencema želimo še mnogo zdravih dni v življenju!

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božjal Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6[—], polplatno vezan Din 8[—] in celoplatno vezan Din 15[—].

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse prestavljanje in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamkah.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Raznoterosti.

Predzgodovinske igrače. Eden najstarejših grobov, kar so jih odkrili v Mehiki, je grob otroka v bližini mesta Oaxaca. Gre v tem slučaju za grobnico majhne deklice, ki je živela v predzgodovinski dobi. V grobu so našli otrokove igrače in sicer rdečega tigra, ki je imel vrat okrašen z ovratnico, nadalje dobro upodobljeno sovo, piščalko ter posodico v živalski obliki s človeško glavo.

Farma za 100.000 metuljev. Pred 30 leti je bila ustanovljena na Angleškem prva farma za rejo metuljev. Danes je takih farm več po Angleškem ter Walesu, največja je v grofiji Kent. Tamkaj gojijo v poletnem času 100.000 metuljev angleških vrst, da ne govorim o posebnostih iz drugih delov sveta. Metulje redijo v kletkah, kojih noge stoje v vodi, da ne morejo blizu pajki in drugi sovražniki metuljev s svojo zalogo. Metulji in njih ličinke so na farmi tako zavarovane napram raznim škodljivcem ter sovražnikom, da uspe 98% izleženih jajčec, med tem ko znaša uspeh med navadnimi neosiguranimi razmerami komaj 1%. Živobarvne angleške metulje kupujejo kot okraske. Dobri odjemalci so razni vrtovi za vzrejo živali. Takozvani coologični vrtovi kupujejo od farme za metulje ličinke, s katerimi hranijo razne ptiče, kuščarje in drugo golazen, ki se preživlja z žuželjkami. Metulje naročajo od farme šole in umetnostne akademije. Industrija predeluje peruti od metuljev za okraske. Najbolj se zanimajo za razne vrste bolj redkih metuljev nabiralci, prijatelji narave, ki naročajo cele jerbaze pisanih metuljčkov, katere izpuštijo v svoje vrtove ter parke.

Poslednje vesti.

Prelat A. Kalan †.

V Ljubljani je izdahnil na posledicah kapi 4. junija v 75 letu gosp. prelat, stolni prošt in dolgoletni vodja Marijanišča Andrej Kalan. Blagopokojni je bil rojak našega rajnega vla-

dike dr. Karlina in rojen 1858 v Pevni pri Stari Loki in posvečen 1883. Po večletnem kaplanovanju je bil imenovan 1896 za ljubljanskega stolnega kanonika. Stolni prošt je postal iz političnih razlogov pod Avstrijo šele po prviru 1919. Istega leta ga je imenoval ljubljanski knezoškof dr. Jeglič za svojega generalnega vikarja, papežev prelat je že bil od leta 1908. Pokojni je bil deset let glavni urednik »Slovenca«, je ustanovil »Domoljuba« in ga urejeval dolgo časa sam. Njegova poveljiva zasluga za celo Slovenijo je ustanovitev katoliškega tiskovnega društva v Ljubljani, kateremu je bil predsednik 30 let. Dopržil je Jugoslovansko tiskarno, osnoval bukvarno in vrhu tega je še bil do zadnjega čislán ter priznan vzgojitelj slovenske dijaške mladine v Marijanišču. Blagemu, požrtvovalnemu, delavnemu in vsestransko zaslužnemu g. prelatu ostani ohranjen med Slovenci časten ter hvaležen spomin.

Konkordat (pogodba) med Avstrijo in Vatikanom je bila podpisana v Rimu 5. junija.

Za novega generala frančiškanskega reda je bil v Rimu izvoljen na binškošno soboto pater Leonard Bello, provincijal beneške provincije.

Velika železniška nesreča na Francoskem. Nočni brzovlak Pariz—Nantes je radi prenatrge vožnje iztiril 5. junija zjutraj pri Nantesu. Dolej so našli 14 mrtvih in 80 ranjenih.

Dve smrtni železniški nesreči pri Celju. V noči od 4. do 5. junija je naletela orožniška patrolja na progi med Vipoto pri Pečovniku med obema tiroma na razmesarjeno truplo 30-letnega hlapca Ivana Kralja, ki je služil pri celjskem trgovcu Francu Kalanu. Še ni znano: ali gre za nesrečo ali samomor? V nedeljo, 5. junija popoldne se je peljal sofer vitanjskega avtobusa Albin Jurjevec s svojega doma na Zg. Udinih na motornem kolesu proti Celju. Na železniškem prelazu pri okoliški šoli je zadela ob kolo lokomotiva savinjskega vlaka in vrgla Jurjevca 7 metrov daleč v jarek, kjer je obležal mrtev.

Marenberg. Pevski zbor Glasbene matice iz Maribora priredi prihodnjo nedeljo, 11. junija velik pevski koncert v Brudermanovi dvorani ob 4. uri popoldne. Peli bodo umetne in narodne pesmi. Koncerta se naj udeležijo podeželski zbori.

Dolgeše. V gostilni Zupan priredijo barbarski gasilci igro »Guzaj« v petih dejanjih. Ker je igra lepa in zanimiva, prostori pri Zupanu lepi in ker so jo igralci že pri Sv. Barbari lepo igrali, zato vsi k igri dne 11. junija ob 3. uri popoldne.

Sv. Jakob v Slov. gor. Tukašnja šolska mladina priredi v nedeljo 11. t. m. ob 3. uri popol-

Pred nakupom za birmo ne premisslujate, kje si bode te dobavili poceni blago ali gotove obleke in obleke, svilene robece, klobuke, nogavice, čevlje, ampak se podajte, ali pišite po vzorce in cenik 602

Trgovski dom

Sterncecki
Celje št. 24.

kateri Vam nudi gornje predmete v veliki izbiri, po najnižjih cenah in v dobri kvaliteti. Obleke se izdelajo po meri v lastni tovarni.

dne v prostorih g. Šnudrla svojo prireditvev. Igrali bodo pravljico »Rožica« in peti narodne pesmi. Čisti dobiček je namenjen šolskarski knjižnici. Prav vljudno se vabijo starši in ljubitelji otrok.

Vinogradno kolje, kalano, žagano in okroglo, prodaja komad od 20 par naprej tvrdka Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Najdeno. V prodajalni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, je bilo pozabljeno: 1 zavitek perila in 1 zavitek čevljev. Kdor je pozabil, naj se oglasi v prodajalni!

Ključavničarskega učenca sprejme Mat. Hočvar, Rogoznica, Ptuj. 690

Poštenega, močnega hlapca za poljska in druga dela, najljubše iz ptujskega okraja, sprejme Anton Cvenkel, Sv. Peter v Sav. dol. 688

Posojila proti dolgoletnemu odplačevanju se nudi kredita zmognim. F. Košir, Maribor. Vočnikov trg 4, 689

Prodam posestvo. Ekart Marija, Sv. Marjeta na Dravskem polju 30, p. Rače. 691

Poceni posojila, počenski od 2000 Din do 500.000 dinarjev, za vse svrhe, stanove in poklice, odplačljivo v malih mesečnih obrokih, dajejo: »Stavbne Mobilne Zadruga«, Ljubljana, Mestni trg 25/I. Iščejo poverjenike! 692

Zastopnike išče posojilnica za obisk privatnih strank za zaključevanje posojil! Ponudbe na »Kreditna zadruga«, Ljubljana, pp. 307. Znamki za odgovor! 693

Prodam posestvo tudi na hranilno knjižico Spodnještajerske ljudske posojilnice ali na vknjižbo iste. Naslov v upravi lista. 686

Prodam ali zamenjam za dobro belo vino iz hrastovega lesa z vretenom in 4 m dolgo in težko klado, z košem in mečkalnico, s strojem narejeno majhno prešo. Naslov: J. Kobale, Slov. Bistrica. 682

Velika cena razprodaja!

Blago za ženske obleke in kostume neverjetno poceni. Blago za hlače in obleke od najcenejšega do najfinejšega v veliki izbiri. Velikanska izbira cefirov, blaudrukov, blaga za dečve, svile, postelnine, platna, kontenine, nogavic, klobukov za gospode in fante in sto drugih potrebščin prodajam po neverjetno nizkih cenah. Pot k meni se spleča! 687

Trgovska hiša

Franc Kolerič, Apače

Za našo deco.

Lov na leve.

Lev vidi zdaj, da je ujet
in da pač ven ne more spet.
Jezi se v svoji ječi
in hude rane leči.

Dalje.

Lov na slone.

Glejte, tu spet Miha jaha!
Joj, kako se na oslu baha!

Ko do reke on dospe,
se na visoko vejo vžpne

In od tam, strahota blede,
slona strašnega zagleda.
Slon se koplje, vodo pije
in si jo po hrbtu vlije.

Lovec Miha preišljuje,
slona ujeti, sklepe kuje.
Od vrvi zanjko napravi
in banano v njo nastavi.
Slon zdaj ven iz reke pride
in se malo šetat ide.
Kmalu je do Mihe zašel
in je v zanjki banano našel.

Z rilcem hoče jo prijeti
in ga zanjka more ujeti.
Strašno rikne in povleče
ter si vrv na mah preseče.

Lovec Miha, kaj pa zdaj?
Padel je, ne ve si kaj.
Slon mu dela hude oči,
Miha brž na noge skoči.

Miha teče kot brez glave,
mimo prav visoke trave.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

Društva sv. An e

(Marijanske kongregacije za žene) imajo zdaj edini in najboljši pripomoček v molitveniku:

Sv. mati Ana.

Cene od 32.— do 52.— D.
Pet različnih vezav.

TISKARNA
SV. CIRILA, MARIBOR

Čudaško - samotarska milijonarka.

V severnoameriškem mestu Los Angeles si je končala sama življenje z 49. letom dolar-ska milijonarka, gđ. Margareta Keith. Celih 30 let je živela v svojih dveh vilah kot samotarka, popolnoma ločeno od sveta. Sama je izjavila, da ji ni za ljudi, pač pa ljubi zelo knjige, godbo, pogled na morje, drevesa in cvetlice. Sovražnica človeštva je postala ta Margareta že z 19. letom, ko je zapustila akademijo v Čikagi. Takrat je razpolagala s čistim premoženjem 5 milijonov dolarjev. Na ljubkih gričkih v Bevereley si je pustila zgraditi dve bajno lepi vili, od katerih je stala vsaka okroglo 1 milijon dolarjev. Stavbeniki nikdar niso videli lastnice; z njimi je občevala gospodična le pismeno, ravno tako tudi z odvétniki, ki so upravljali njeno premoženje. Tudi njena številna služinčad nikoli ni gledala gospodarici iz oči v oči, videl je kateri le tu in tam njeno senco, ko je hušnila iz ene sobe v drugo. Margareta Keith je gojila posebno veliko ljubezen do mačk, med tem ko je močno sovražila pse. Po samoumuru je ostavila zadnjo željo, naj počiva njeno truplo 3 dni v stranskem, v kapelo spremenjenem prostoru naj svira godba. »Prosim vas lepo, je zabeležila v oporoki, »ne pustite, da bi me kedo videl po smrti. Že ko sem živela, nisem prenesla človeškega pogleda, naj bom pred njim obvarovana tudi po smrti.« Truplo so upepelili, s pepelom pa potrosili cvetlice in drevesa, ki so bila rajni posebno pri srcu.

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.— (Obsega 100 izbranih pesmi.)
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vez. Din 30.—
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez. Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. 12 D, vez. 20 Din.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Štiri plinske motorje 4, 5, 7 in 15 HP, in mlatilnico z čistilnikom proda Štef. Skerbinšek, Hajdina pri Ptuj. 684

Kupim prešo, dobro ohranjeno. Deblo bi naj bilo dolgo do 8 m, konica v kvadratu 3.5 m. Jože Hamler, kmet, Orehovci, pošta G. Radgona.

Kupim posestvo 3-6 oralov na knjižico Ljudske posojilnice v Celju. Ponudbe in ceno na: Anton Zupar, Žalec. 685

Obleke po Din 58.—, 79.—, 99.—

Plašči po Din 199.—, 269.—, 320.—

Kostumi po Din 320.—, 470.—, 560.—

samo

tovarna konfekcije

Stermeki
Celje št. 24.

Zahtevajte takoj veliki ilustrirani cenik in vzorce!

Kar ne odgovarja se zamenja ali vrne denar.

Pridno pošteno dekle, 30 let staro, za vsa dela, sprejemem 15. junija. Kerda, Pobrežje pri Mariboru, Nasipna ulica 22. 679

Na prodaj so mladi psi velike sorte: Nemška Doga. Andrej Kotnik, na posestvu Kolman, Vuhred ob Dravi. 678

Kupim posestvo v prometnem kraju, do 80 tisoč Din. Ponudbe z natančnim opisom in ceno na naslov: Alojz Ferenc, Mala Nedelja, Ljutomer. 674

Med Ptujem in Ormožem kupim travnik približno dva orala, dober, sladek. Ponudbe z navedbo velikosti in cene na upravo lista pod št. 2512. 673

Darila za sv. birmo po znižanih cenah, ure od 50 Din naprej, samo pri: Ackermann in Kindl, Ptuj. 504

Vulkan kose Ia, traverze, portland cement trboveljski, betonsko železo, apno Ia, pece ni pri Vincenc Kúhar, Maribor, pri frančiškanski cerkvi. 662

Birmanska darila, zlatnine, ure, najboljše nudi Jan, urar, Maribor, Glavni trg. 506

Dva težka vprežna konja z opremo prodam: Kamnica št. 22, pri Mariboru. 675

Kupimo staro zlato, srebro in srebrne krone po najvišji dnevni cen. K. Ackermann in J. Kindl, Ptuj. 436

Za birmo

ne kupujte preje, dokler si niste ogledali naše velike zaloge. Da omogočimo vsem botrom in botricam, da oskrbijo svoje birmance z dobro in lepo oblekco, smo naše cene posebno znižali, o čemur se blagovolite sami prepričati. — Se priporoča:

manufakturna trgovina

J. Preac

Maribor, Glavni trg 13. 577

Dražba zastavljenega blaga

v Mariborski zastavljalnici, Gosposka ulica št. 46, bo dne 14. junija 1933. Efektna dražba od 9. do 12. ure dopoldne. Dragocenosti od 14. do 18. ure (popoldne). Po potrebi se bo licitacija nadaljevala dne 16. junija 1933.

Iščem službo švajcarja, sem oženjen, brez otrok. Balaž Ivan, Spesovo selo 57, Tezno pri Mariboru. 681

Inserirajte!

Potrebujemo zanesljive poverjenike v vseh krajih naše banovine. Častna funkcija. Lepa bodočnost. Postranski zaslužek. Važno, vendar lahko delo. Nobenih kupcij. Več v pismu. Prijave z znamko do 3. junija na upravo lista pod »Zaupnik«. 660

Trgovina mestnega elektriškega podjetja

se je 676

preselila

na

Aleksandrovo c. 13., Maribor

pod imenom

MESTNA PODJETJA

telefon št. 2523

Oglejte si veliko izbiro elektrotehničnega materiala, žarnic, likalnikov, lestencev, svetilk, ventilatorjev, motorjev, plinskih aparatov, štedilnikov itd.

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premoženjem in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Praktični čevlji

Damski:
ševret, črni ali ruj. Din 88.--
iz fin. boks usnja Din 110.--,
Din 125.--.

Moški:
nizki, šivani Din 78.--,
iz boks usnja, trpežni,
elegant Din 120.--, 135.--.

Delavski iz gov. usnja rujavi, okovani Din 90.--,
" " " " črni " " 98.--.

Samo kratek čas, tako nizke cene, ne zamudite ugodne prilike!

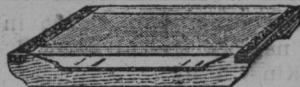
Konfekcija JAROB LAN, Maribor, Glavni trg 2.

Oglasi v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!

Apno iz Zagorja vedno sveže, trboveljski portlandcement, cementne cevi, stopnice itd., cementne plošče za tlakovanje, kamenite cevi za stranišča, vsakovrstno strenšo lepenko in druge stavbene potrebščine priporoča: tvrdka C. Pikel, Maribor, Korosčeva ulica 39. 642

Zični vložki

kom. po Din 100.--

Zični vložki iz izvanredne trde žice kom. po Din 150.--

Afrik madrace 3delne Din 250.--
Pri naročilu se prosi natančna notranja mera postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR
Aleksandrova cesta 15.

Za mesec junij

vam nudimo kipe Srce Jezusovega:

velikost v cm	35	37	40	40	42
cena Din	94.--	102.--	120.--	156.--	115.--
velikost v cm	50	50	50	60	60
cena Din	160.--	200.--	240.--	300.--	355.--
velikost v cm	60	75	85	100	100
cena Din	375.--	400.--	450.--	1720.--	2150.--

Pri naročilu napišite velikost in ceno. Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Pristne in priznane najboljše

kosc, znamka „Vulkan“

ter vso drugo železnino kupite še vedno najceneje v najstarejši ptujski trgovini z železnino 593

Anton Brenčič, Ptuj

Na drobno!

Na debelo!

Botri in botre

si lahko brezobvezno ogledajo lepe izgotovljene obleke za fante in veliko izbiro sukna za obleke, katere izgotovitev posreduje v treh dneh ter za birmanke svilo že od Din 15.-- naprej v veletrgovini: 546

Anton Macun, Maribor,

Gosposka ulica 10.

Ustanovljena leta 1904.

Točna in solidna postrežba.

Kilne pase

trebušne obveze proti visečim trebuhom, potujočim ledvicam in znižanju želodca. Gumi-jeve nogavice in obveze za krčne žile. Umetne noge in roke, korzete, bergle, podloge za ploske noge, suspensorije in vse aparate proti telesnim poškodbam izdeluje staroznana tvrdka po zelo nizkih cenah.

Fr. Podgoršek-a nasl.

Fran Bela, bandažist, Maribor, Slovenska ul. 7
Pismena naročila se izvršujejo točno ter pošiljajo po povzetju. 479

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
.. .. obrestnje najboljše.
Denar je pri njej naložen po
.. .. polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem!